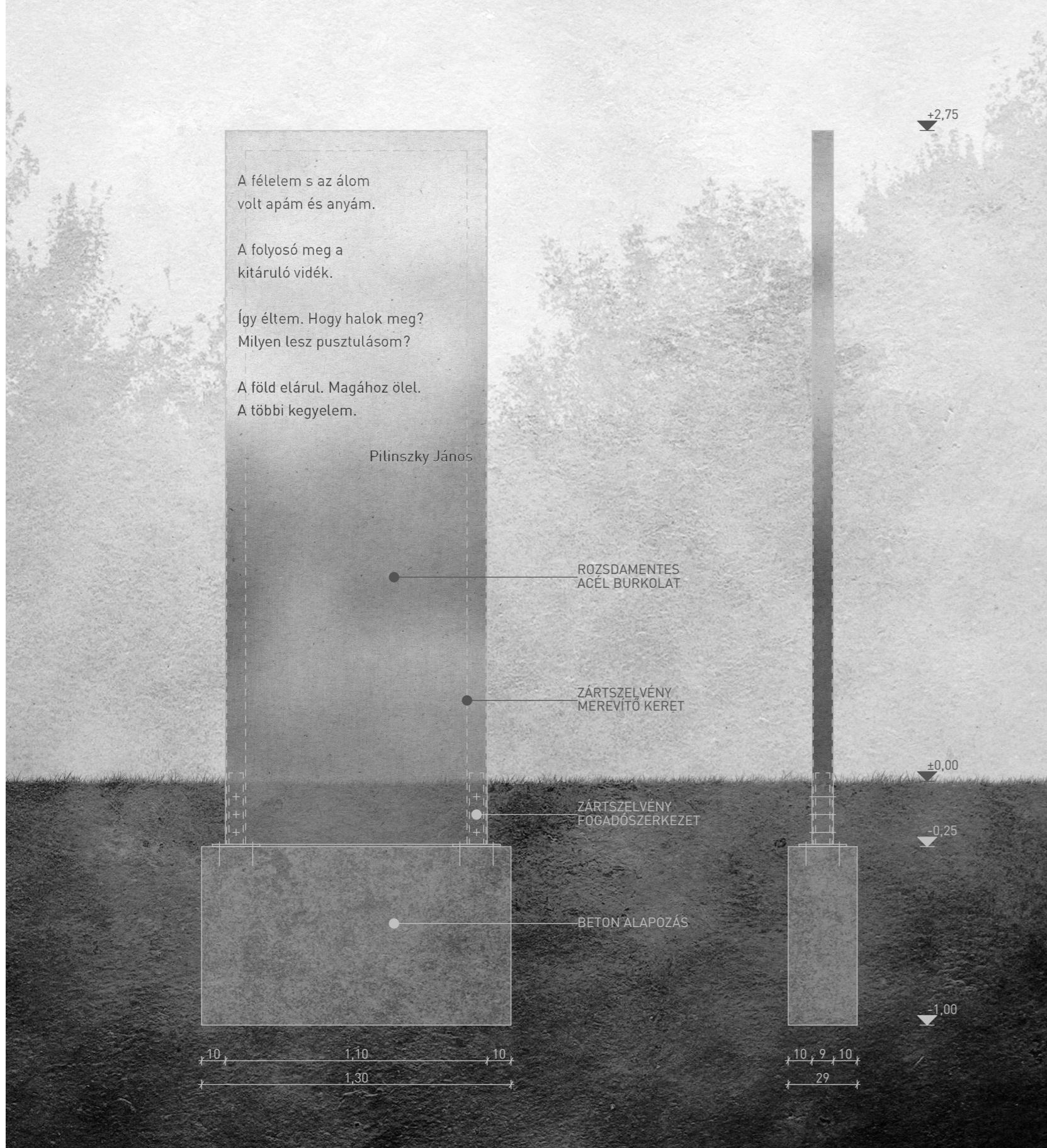

18. Egy-e a lélek és a test?
Honnán jövünk, hová megyünk?
Elalszik-e a sírba... vagy
Új lángra lobban életünk?
Petőfi Sándor
19. Ring a gyümölcs, lehelt, ha megérik;
elnyugtát majd a mély, emlékekkel teli föld.
De haragod futja meg szálljon az égbe,
s az égbe írj, ha minden összetört!
Radnóti Miklós
20. Leves az élet,
az Isten meg beledobál
minket pucér csátrákéknak,
és egész jól
úszkálunk
meg társulunk
meg elvagyunk
a karatábék és repák között,
mindaddig, amíg valaki
fel nem fal bennünket.
Lackfi János
21. Ha majd mindenem lemarad
egy hirtelen rányílt határon,
befogad, hol nincs folytatásom,
mindenem a helyén marad.
Tandori Dezső
22. Kis fali órák éjén át
Szünetlenül ketyeg
Ha elnémult veréseivel,
Rögtön felebredek.
Azonnal is hozzá futok,
kikérekem baját,
És régi kedve visszatér,
És újra hangot ad.
A szív, a szív véletlenül
Ha egyszer így eláll -
Föltámadásig apótló
S új hangot nem talál.
Kerényi Frigyes
23. Tán mind elpusztulunk, s az elcsúszott világon
Csak miad virág szélidő sápkája leng;
Szivárvány lenn a fűben, szivárvány fenn az égen,
Egy néma ünneplés, ember-utáni csend,
Egy boldog reményes, és féltéves sobszívó
A fájó ősznyag; immár a kinnak vége!
S reszkelve megnyílik egy lóbusz szőzi ajka,
S kiteng a botlóg lége a házán szárnya Béke.
Tóth Árpád
24. a halál nekem nem fekete börtön,
nem lázlató, nem is rút semmiképpen;
egy ajtó bezárul itt-lenn a földön,
s egy ajtó kinyílik ott-lenn az égen, -
ez a halál.
Gárdonyi Géza
25. Dássa megtelne, annyi könnyet
sírnak száraz koporsód fölött,
Mosolyogsz rajtuk; lent már könnyebb.
Éttél: év az év nyakára hágett,
Rongytabaként kirugod a föld a
szétrongyolt, vakk világot.
Keszei István
26. Sejttem, tudom, hogy nincs halál!...
Amit talár a föld éjén,
A láthatatlan tűz: a lélek
Lobogva más csillagra száll.
Ábrányi Emil ifj.
27. majd szél lesz,
majd szélcsend,
Minden lesz,
Minden volt már
Fodor Ákos
28. O, halál, te örök telhetetlen,
gyűlöletes, mégis győzhetetlen,
engem mindig zaklató féltékenység!
Bár tudom, hogy egyszer el kell esnem,
ellenséged vagyok rendületlen,
embereknek kell ez a merészség.
Nagy László
29. Ha pokolra jutsz, legmélyére térd;
az már a menny.
Mert minden körbe ér.
Weöres Sándor
30. Mit leltem eddig félve sejtett,
Előttem áll a nagy titok,
Hogy csak az halt meg, ami nem lett,
S az él örökké, ami volt.
Vajda János
31. Várak rád de tudom
nem jössz vissza soha,
Nehéz föld alatt ágyaztak neked,
Alszol mosolygással,
Hiába zúmmog a szél,
Hiába futyulnak a rigók
Hiába csalogat a napfény.
Kassák Lajos
32. Oly csönya a halál!...
és az a rettenetes,
hogy a többi ember élve marad.
Mikszáth Kálmán
33. Házadás az élet, nyugvás a halál!
Ha nyári égen fergeteg is áll,
Mit féltek! így virul fel a vidék,
S ha itt-ott fujt is,
nem nagy veszteség.
Madách Imre

NÉZET ÉS METSZET m=1:20

ANYAGHASZNÁLAT

Az együttes létrehozásánál törekszünk a minél egyszerűbb és letisztultabb megjelenésre, anyaghasználatra. Célunk, hogy a táblák monolitikus hatást keltsenek. A táblák alapozását fagyhatárig lemenő beton sávalapok biztosítják. Az alapokra rögzített zártszelvények az előregyártott lapok fogadószervezetei. A táblák merevítőszervezete 80mm vastag horganyzott acél zártszelvény keret, erre kerül rá az 5mm vastagságú rozsdamentes acéllemez burkolat. A feliratok marással kerülnek a táblák belső oldalára. A szálcsiszolt rozsdamentes felület idő és időjárásálló, megjelenésében hatványan tükrözi a környezetét.

TÁJÉPÍTÉSZET

A tájépítészeti kialakítás lényege a "nem építés". Megtartjuk a meglévő gyepek talajt, annak tudatában, hogy ezt idővel a látogatók kitapossák, így spontán alakulnak ki a táblák közötti ösvények, valamint a konstelláció középpontja is organikususan kerül kijelölésre.

LÁTVANYTERV AZ INSTALLÁCIÓN BELÜL

LÁTVANYTERV AZ INSTALLÁCIÓ KÖZÉPPONTJÁBÓL

